

Queridos diocesanos:

Se ha repetido mucho una anécdota ocurrida en el cónclave que eligió como papa al cardenal Jorge M. Bergoglio. Cuando parecía que, en el recuento de votos, la mayoría de los votos iba a parar a su persona, un cardenal brasileño se acercó y le dijo: “No te olvides de los pobres” recordando la intención y el discernimiento de los Apóstoles en los primeros momentos de la evangelización que pretendían, siguiendo el mandato de Jesús, llevar el mensaje a todos los pueblos y a todas las personas independientemente de su condición social, con preferencia a los pobres.

Era por así decirlo un desafío que el papa Francisco está llevando adelante en su vida y en su ministerio. Es, al mismo tiempo, un programa de actuación. Aparece muchas veces en sus escritos, es una constante en sus alocuciones y repite con insistencia que la atención y el cuidado de los pobres es el camino de la Iglesia. No se queda sólo en palabras, toma algunas iniciativas que hacen patente esta preocupación como los donativos a las comunidades con catástrofes repentinas, los viajes pastorales a naciones con la sociedad poco desarrollada o en la miseria de sus ciudadanos, la solicitud hacia los mendigos que se agrupan en las cercanías del Vaticano... Y también esta Jornada Mundial de los Pobres con una invitación a todos los católicos del mundo para que reflexionen, recen y se comprometan a amar a los pobres y a procurar erradicar la pobreza. Es la sexta edición. Me parece que está siendo bien acogida por todos. Es mi deseo que sea así también en los distintos sectores pastorales y ambientes sociales de nuestra diócesis.

La Jornada de este año se celebra el domingo, 13 de noviembre, y nos escribe el Papa un mensaje para la ocasión. Lo ha titulado **Jesucristo se hizo pobre por ustedes** (cf. 2Co 8,9), empieza diciendo que se presenta como una sana provocación para ayudarnos a reflexionar sobre nuestro estilo de vida y sobre tantas pobreza del momento presente saliendo de la tempestad de la pandemia y entrando en la guerra de Ucrania que se agrega a otras guerras regionales.

La insensatez de la guerra genera muchos pobres y la violencia afecta a los indefensos y a los más débiles. El Santo Padre hace un somero repaso al pasado con la destrucción de Jerusalén y la deportación y muerte de sus habitantes, la actitud de Pablo ante el resto de los Apóstoles en su visita a Jerusalén, algunas indicaciones y denuncias de los primeros teólogos y pastores de la Iglesia cuando decían que “a nadie le falte lo necesario” y los sucesivos enfrentamientos y guerras a lo largo de la historia. Elogia la solidaridad que las dificultades han propiciado entre muchas personas y afirma que ahora es el momento de no ceder y de renovar la motivación inicial de la acogida y del abrazo. Como miembros de la sociedad civil, dice, mantengamos viva la llamada a los valores de libertad, responsabilidad, fraternidad y solidaridad. Y como cristianos encontremos siempre en la caridad, en la fe y en la esperanza el fundamento de nuestro ser y nuestro actuar.

Hay una frase que merece la pena acentuar: en definitiva, la generosidad hacia los pobres encuentra su motivación más fuerte en la elección del Hijo de Dios que quiso hacerse pobre Él mismo. Ello encierra una paradoja, difícil de aceptar porque contrasta con la lógica humana: hay una pobreza que enriquece; la verdadera riqueza no consiste en acumular tesoros sino en el amor recíproco que nos hace llevar las cargas los unos de los otros para que nadie quede abandonado o excluido. Continúa la reflexión diciendo que hay una pobreza que mata (miseria, explotación, violencia, injusta distribución) y una pobreza que libera, el amor verdadero y gratuito y verdadero.

Acaba con una mención especial hacia san Carlos de Foucauld, canonizado el pasado mayo.

Invito a la lectura del Mensaje y a la reflexión que nos propone el Papa.
Con mi afecto y bendición. +Salvador Giménez, obispo de Lleida.

JORNADA MUNDIAL DELS POBRES.

13.nov. 2022.

Estimats diocesans:

S'ha repetit molt una anècdota ocorreguda en el conclave que va triar com a papa el cardenal Jorge M. Bergoglio. Quan semblava que, en el recompte, la majoria dels vots anava a parar a la seva persona, un cardenal brasiler s'hi va acostar i li va dir: "No t'oblidis dels pobres", recordant-li la intenció i el discerniment dels Apòstols en els primers moments de l'evangelització que pretenien, seguint el mandat de Jesús, portar el missatge a tots els pobles i a totes les persones, sense tenir en compte la seva condició social, amb la preferència pels pobres.

Era, per dir-ho així, un desafiament que el papa Francesc està portant endavant en la seva vida i en el seu ministeri. Ara és, alhora, un programa d'actuació. Sovint apareix en els seus escrits, és una constant en les seves al·locucions i repeteix amb insistència que l'atenció i la cura dels pobres és el camí de l'Església. No es queda només en paraules, pren algunes iniciatives que fan evident aquesta preocupació, com els donatius a les comunitats amb catàstrofes sobtades, els viatges pastorals a nacions amb la societat poc desenvolupada i amb els seus ciutadans en la misèria, la sol·licitud cap als captaires que s'agrupen a la rodalia del Vaticà... I també aquesta Jornada Mundial dels Pobres amb la invitació a tots els catòlics del món perquè reflexionin, resin i es comprometin a estimar els pobres i a procurar erradicar la pobresa. N'és la sisena edició i em sembla que està sent ben acollida per tothom. És el meu desig que també ho sigui en els diferents sectors pastorals i ambients socials de la nostra diòcesi.

La Jornada d'enguany se celebra el diumenge 13 de novembre, i el Papa ens escriu un Missatge per a l'ocasió que ha titulat **Jesucrist es va fer pobre per vosaltres** (cf. 2Co 8,9). Comença dient que es presenta com una sana interpel·lació per ajudar-nos a reflexionar sobre el nostre estil de vida i sobre tantes pobreses del moment actual en què la sortida de la tempesta de la pandèmia i l'entrada en la guerra d'Ucraïna s'afegeix a les altres guerres regionals.

La insensatesa de la guerra genera molts pobres i la violència afecta els indefensos i els més febles. El Sant Pare fa un breu repàs al passat, amb la destrucció de Jerusalem i la deportació i mort dels seus habitants, l'actitud de Pau davant la resta dels Apòstols en la seva visita a Jerusalem, algunes indicacions i denúncies dels primers teòlegs i pastors de l'Església quan deien que "a ningú li falti el que és necessari" i els successius enfrontaments i guerres al llarg de la història. Elogia la solidaritat que les dificultats han propiciat entre moltes persones i afirma que ara és el moment de no cedir i de renovar la motivació inicial de l'acolliment i l'abraçada. Com a membres de la societat civil, diu, cal mantenir viva la crida als valors de llibertat, responsabilitat, fraternitat i solidaritat. I que com a cristians trobem sempre en la caritat, en la fe i en l'esperança el fonament del nostre ésser i nostre actuar.

Hi ha una frase que val la pena accentuar: "en definitiva, la generositat cap als pobres troba la seva motivació més forta en l'elecció del Fill de Déu, que Ell mateix va voler fer-se pobre". Això conté una paradoxa, difícil d'acceptar, perquè contrasta amb la lògica humana: hi ha una pobresa que enriqueix. La veritable riquesa no consisteix a acumular tresors sinó en l'amor recíproc que ens fa portar les càrregues els uns dels altres perquè ningú quedi abandonat o exclòs. Continua la reflexió dient que hi ha una pobresa que mata (misèria, explotació, violència, injusta distribució) i una pobresa que allibera: l'amor veritable i gratuït.

Acaba amb un record especial a sant Charles de Foucauld, canonitzat el maig passat.

Us convido a la lectura del Missatge i a la reflexió que el Papa ens proposa.

Amb el meu afecte i benedicció.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.